

Comiat Socorro de las Heras Rodríguez

Jordi Rico de las Heras

Estimada mama, estimada Soco o Socors, com bé t'agradava que et diguéssim la família i els amics. Ens hauria agradat poder disfrutar més temps de la teva companyia, però no ha estat possible.

Han estat uns mesos molt intensos i complicats per a tota la família. Però entre tots hem pogut acompanyar-te en el final de vida que tu desitjaves: a casa i acompanyada de tota la família.

Vas néixer fa 85 anys en un poble de Salamanca, en uns anys molt difícils, els de la postguerra. A principis dels anys 60, tota la família, els avis i tots els germans, va anar marxant cap a Catalunya i el País Basc, on hi havia més oportunitats laborals.

En arribar vas començar a cuidar els fills/es de la família Arriola, on ja treballava la teva germana Angelita. El 1969 ets vas casar amb el papa, l'amor de la teva vida, i us va instal·lar a viure a Molins de Rei, al carrer Sant Isidre del barri d'El Canal. Un any més tard, neixia el vostre primer fill, el Jordi. I, uns anys més tard, la vostra filla Mònica, als quals sempre va criar tu i el pare amb amor i dedicació.

Sempre has estat una persona molt servicial i compromesa. Molt aviat vas començar a col·laborar en el nostre estimat esplai MIB, com a cuinera en les colònies i campaments d'estiu i també en els campaments de la JOBAC. També vas col·laborar amb la parròquia, fent de catequista durant molts anys i, més tard, juntament amb el papa, fent el curs d'acompanyament de promesos.

També van haver moments durs, com quan l'empresa on treballava el pare, va plegar i molts treballadors es van quedar sense feina. I amb l'ajuda de la família i el vostre esforç us en va sortir. I els anys de dura feina com a cuinera de l'escola bressol El Cargol, que fins i tot et va afectar la salut. Però tu, com sempre, te'n vas

sortir.

Guardem molt bons records dels estius a Gòsol amb la tenda de campanya, en companyia dels tiets Josep i Virgínia, les nostres cosines Virgínia i Marta i els nostres amics Mari i Manel amb les seves filles Sònia i Lidia i el seu fill Jose Manuel. Quins estius més divertits que passàvem!!! Fins i tot, recordo aquell any que una tarda, el president Jordi Pujol, de visita per la zona on estàvem acampats, es va apropar per a saludar-nos. Quants records!!!

Els anys més recents, amb el casament de la Mònica i l'Oriol, a qui has estimat sempre com si fos un fill, i el naixement de les teves netes, Ona i Laia, a qui anaves a cuidar a Mollet, quan la Mònica es va haver d'incorporar a la feina després de la baixa maternal. Després, les has pogut veure créixer i fer-se unes noies fantàstiques.

També el grup de RdV de l'ACO, amb el que heu compartit molts fets de vida i moltes sortides i recessos. Ha estat per a tu i el pare un espai de reflexió i coneixement de l'amor que Crist ens té.

Ja veus, una vida ben llarga i plena de vivències i experiències de la que hem fet un molt breu resum en aquest escrit.

Ara haurem d'aprendre a viure sense la teva presència física, però ens quedarà, per sempre més, la teva presència espiritual, els records bonics, les teves ensenyances, els valors que ens has ensenyat amb les teves obres, és a dir, ens quedarà la teva essència, el perfume de la teva vida amb nosaltres.

Finalment, volem agrair a tota la família, el seu acompanyament durant aquest procés tan dur que ha estat la teva malaltia. Les seves visites i el seu suport ens han reconfortat des del principi.

També volem agrair l'acompanyament que ens heu donat tot el grup de RdV dels pares i el meu, que ens heu tingut tan presents en els vostres pensaments i pregàries.

A tots els amics i coneguts que durant aquests mesos ens heu transmès el vostre escalf i el vostre suport, demostrant-nos que la mare era una persona molt

estimada.

I, finalment, volem agrair a tot l'equip mèdic que ha atès a la mare en aquests mesos. En especial a l'equip de PADES, per la seva professionalitat i per la seva qualitat humana oferint-nos tot el suport que la mare i nosaltres hem pogut necessitar, fent-nos, amb la seva tasca, el camí una mica menys feixuc.

Bé, mama. No m'allargo més que ja saps que a mi poc em costa. Moltes gràcies pel teu amor incondicional, per totes les ensenyances i consells, pel teu testimoni de vida. T'hem estimat i t'estimarem sempre. Sabem que ja estàs gaudint de la Glòria del Pare i del seu amor infinit, en companyia dels avis Senen i Rosario, dels teus germans Isaac, Agustina i Guillermo i del teu nebot Jesus Mari.

Que tinguis un bon repòs. No t'oblidarem mai i t'estimarem sempre.